

I det hele taget er det spørgerens opfattelse, at Femer Bælt-sagen er et for stort spørgsmål udelukkende at overlade til politikerne. Derfor bør regeringen informere befolkningen godt i dette spørgsmål og ved en folkeafstemning sikre, at danskerne reelt tages med på råd.

Svar (23/8 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Beslutningsprocessen vedrørende de igangværende undersøgelser i relation til Femer Bælt-forbindelsen er tilrettelagt sådan, at der efter 1. fase af undersøgelserne skal ske et fravalg af mindst to af de syv tekniske løsningsmodeller, der er blevet undersøgt i fase 1. Resultaterne af undersøgelserne i fase 1 er fremlagt i den rapport, som Trafikministeriet har udgivet, således at offentligheden kan blive orienteret om undersøgelsesresultaterne. Der kan herefter foregå en offentlig debat om disse foreløbige undersøgelsesresultater. Ministeriet afholder ikke nogen formel høring i denne fase af undersøgelserne.

Når fase 2 er afsluttet og de samlede undersøgelsesresultater foreligger, er det planen at afholde en offentlig høring af mindst 8 ugers varighed, hvor alle har mulighed for at fremkomme med deres synspunkter og bemærkninger. På baggrund af høringen vil ministeriet opsamle de indkomne tilkendegivelser i form af en egentlig høringsrapport. Først derefter er det tanken, at der tages politisk beslutning om, hvorvidt der skal fremlægges et forslag til anlægslov eller ej.

Sagen vil således til sin tid i givet fald blive behandlet i Folketinget på samme måde som alle andre lovforslag. Jeg mener ikke, at der er nogen særlig begrundelse for at lade lige netop denne sag blive lagt ud til folkeafstemning, og har derfor ikke nogen planer om dette.

Spm. nr. S 3332

Til indenrigsministeren (14/8 96) af:

Ole Donner (DF):

»Vil ministeren oplyse, om en kommune, der har opsparet flere millioner kroner om året i vandforsyningen til etablering af målerbrønde og vandmålere, er forpligtet til at anvende det opsparede beløb, når investeringen skal finde

sted, eller om kommunen har mulighed for at opkræve disse beløb en gang til hos borgerne og dermed anvende den opsparede kapital som »kassekredit«?

Begrundelse

I forlængelse af ministerens svar af 13. august 1996 på spørgsmål nr. S 3229 ønsker spørgeren oplyst, om en kommune har mulighed for at undlade at anvende et opsparet beløb til vandmålere og målerbrønde, når kommunen igenem 4-5 år over for revisionen har begrundet overskuddet på vandforsyningen med, at der skulle foretages disse investeringer.

Svar (23/8 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Som oplyst i min besvarelse af 12. august 1996 af spørgsmål nr. S 3229 stillet af medlem af Folketinget Ole Donner, gælder der for kommunale forsyningsvirksomheder et såkaldt hvile i sig selv-princip. Det indebærer, at virksomhedernes udgifter – medmindre andet er bestemt i lovgivningen om den pågældende forsyningsvirksomhed – skal finansieres fuldt ud over taksterne, således at udgifter og indtægter over en årrække balancerer.

Der kan ikke anføres nogen præcis angivelse af, over hvor mange år der skal være balance mellem indtægter og udgifter ved den pågældende forsyningsvirksomheds opgavevaretagelse.

Det må dog antages, at en kommunalbestyrelse ved fastsættelse af bidrag til forsyningsvirksomheden alene kan budgettere med et overskud for forsyningsvirksomheden, hvis dette er begrundet enten i udgifter til forsyningsvirksomhedens planlagte drift og anlæg i efterfølgende år eller i afvikling af en tidligere opstået gæld. Hensynet til at undgå væsentlige udsving i bidragenes størrelse kan således begrunde, at der ved fastsættelsen af bidrag i det enkelte år budgetteres med større udgifter end indtægter. For at opfylde kravet om balance mellem indtægter og udgifter ved forsyningsvirksomheden må det antages at være en forudsætning for at budgettere med et overskud, der ikke er begrundet i afvikling af en tidligere opstået gæld, at dette sker på grundlag af en planlægning for anvendelsen af overskuddet i